

по-лека прѣзъ едно витло, което е поставено подъ двойното долне дѣно, въ каца, отъ дѣто я изваждать посрѣдствомъ една църкалка, за да прѣмине пакъ прѣзъ варъ-та, доклѣ алкалито остане до край безъ вѫглена кислина; което не можаше стане съвършено, ако не употребѣть едно количество водж много по-голѣмо отъ онова, что обыкновено употребѣяватъ, и слѣдъ това да направять едно размыяніе по-рѣдко. За да извадять вѫгленжтж кислинж отъ 1 ч. на поташъ или сода, употребѣяватъ около $\frac{1}{2}$ ч. неогасенж варъ. Употребенжтж варъ измыватъ съ нова вода, та пуша единж твърдѣ слабж лугж, която употребѣяватъ намѣсто чистж водж въ една по-сетиѣшня работа.

Сесапуняваніето става въ сесѣдни, които сѫ горѣ широкы, долу тѣсни, и дѣното имъ е отъ една джга. Джлобочината е около единъ пѣтъ и половина отъ діаметра на устата. Долната полу-кружна чистъ, която само стои на огъния, желѣзна е; горната коническа чистъ е иѣкогажъ сѫщѣ тѣй отъ желѣзо, по иѣкогажъ отъ джбавы дѣски, които сѫ набиты съ обрачи и заловены въ каменна здрава основа.

Дѣреното масло, което употребѣяватъ обыкновено въ Франца, изваждать го кога истискватъ на топло кюспето, что е было из-цѣдено вѣке съ тискало на студено; то е послѣдне качество.

Въ сесѣдина, пълна четвъртата ѹ чистъ съ слаба луга, вливатъ малко-по-малко маслото за сапунъ и подклаждать да ври смѣсь-та. Испѣрвомъ става една каша, която произлазя отъ единъ сапунъ съ много масло, что е разбѣркано въ слабата луга; сетиѣ прибавяять слабж лугж и масло, като имать грыжъ да держать умерѣно огъния и да стои всякогажъ кашата малко клисава, добрѣ еднаква, безъ да може ся осети луга на дѣното или масло на връхнината. Кога всичкото масло за сесапуняваніе е влѣяно вѣке, тогасъ прибавяять малко-по-малко силиж лугж, за да прѣбърнатъ сапуния съ повѣчето масло на съвършенъ сапунъ, който като ся топи по малко отъ испрѣвнѣй, най-паче кога въ лугата има морска соль, което ся случява всякогажъ, кога иѣкой е употребѣбиль суравж содж отъ проданъ за направата му (безъ това трѣбаше да ся влѣе тамъ лугж, за да улесни отдѣленіето на сапуния, иѣ само слѣдъ стѣстваніето, и завчаясь прѣди исъпваніето въ кѣтки), отдѣляся отъ лугата и плувнува по връхнината. Водата, что ся утаева въ дѣното на кацата, сѣдѣржава сѣрнокислж содж, вѫглекислж содж и морскж соль, която сѣдѣржаваше употребенжтж содж, както и повѣчето прибавенжтж содж. Сетиѣ отгасяватъ огъния, и истакватъ воджтж посрѣдствомъ едно тѣрбило или единъ чепъ, които сѫ поставени у дѣното на кацата: тогасъ прибавяять новж парителнж и много прѣваренж лугж, запалять огъния и оставяять да изври и ся стїстне, доклѣ лугата стигне единж кашавинж отъ 1,15 до 1,20. Въ това състояніе сапунъ-тѣ е черъ и сѣдѣржава около 16 н. 100 водж; той приема тоязъ шаръ отъ единъ сапунъ